

חַתּוּמֵי לַשַּׁבָּת קוּדֵשׁ פְּרִשְׁתֵּי וְזֹאת הַבְּרָכָה שְׂמִינֵי עֵצֶרֶת כ"ב תְּשׁוּרֵי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / וְזֹאת הַבְּרָכָה - שְׂבִיעֵי עִם רֵשׁ"י

זֶהוּ הַחֶלֶק הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה.

מֹשֶׁה עָלָה לְהַר נֶבֹו, כְּפִי שֶׁה' הוֹרָה לוֹ. ה' הִרְאָה לוֹ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל מַה שְּׂיִקְרָה שָׁם לְיִהוּדִים.
”זוֹ הָאָרֶץ שֶׁהִבְטַחְתִּי לְאַבוֹת” אָמַר ה' לְמֹשֶׁה. ”אֲנִי מֵרְשָׁה לָךְ לְהִתְבּוֹנֵן בָּהּ אֲבָל אִינְךָ יָכוֹל לְהַפְנִס אֵלֶיהָ.
תֹּאמַר לְאַבוֹת שְׂקִימְתִי אֶת הַבְּטַחְתִּי וְנִתְתִּי אֶת הָאָרֶץ לְיִהוּדִים.”

ה' נָטַל אֶת נַשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּמִיתַת נְשִׁיקָה, כְּפִי שֶׁעָשָׂה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. ה' קָבַר אֶת מֹשֶׁה בְּעַצְמוֹ עַל
הַר נֶבֹו. ה' לֹא נָתַן לְאַף אֶחָד לְרְאוֹת אֶת מְקוֹם קְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

מֹשֶׁה הָיָה בֶּן 120 שָׁנָה כְּשֶׁהִסְתַּלַּק. בֵּינֵן שֶׁהָיָה צָדִיק, אֲפִלּוֹ לְאַחַר פְּטִירָתוֹ גּוֹפּוֹ הִקְדוּשׁ לֹא הִשְׁתַּנָּה.
כָּל הָאֲנָשִׁים הַתְּאֵבְלוּ עַל פְּטִירָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּמִשְׁךְ חֹדֶשׁ, בֵּינֵן שֶׁהִפְסִידוּ אֶת לְמוֹד הַתּוֹרָה אִתּוֹ.
(כְּשֶׁאַהֲרֹן נִפְטָר, גַּם הַנָּשִׁים בָּבוּ בֵּינֵן שֶׁאַהֲרֹן הָיָה מְשַׁכֵּן שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ).

יְהוֹשֻׁעַ נִהְיָה הַמְּנַהֵיג שֶׁל הָעָם הַיְהוּדִי, וְהֵם שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ. וְעַם כָּל זֶה, ”וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ ה' פְּנִיִם אֶל פְּנִיִם” וְהָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר עִם ה', הָיָה לוֹ הָאֲמִץ לְלַכֵּת לְפָרְעָה, הָיָה לוֹ
הַחֹזֶק לְשִׂאת אֶת הַלּוּחוֹת, הוּא חוֹלֵל הַרְבֵּה נִסִּים לְעַם יִשְׂרָאֵל וְיִוֹתֵר מְכַל הוּא כָּל בְּךָ אֶהֱבֵ אֶת הָעָם
הַיְהוּדִי שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְהַצִּיל אוֹתָם אֲפִלּוֹ כְּשֶׁנֶּאֱלָץ לְשַׁבֵּר אֶת הַלּוּחוֹת.

חֹזֶק חֹזֶק וְנִתְחַזֵּק!

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ב לְחֹדֶשׁ פְּרָקִים ק"ו - ק"ז

יְשַׁנְּם שְׁנֵי פְּרָקֵי תְּהֵלִים אוֹתָם אָנוּ אוֹמְרִים הַיּוֹם. הָאֶחָד מְדַבֵּר עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְהַשֵּׁנִי עַל הוֹדֵיָה לַה'
אֲחֵרֵי שְׂאָדָם נֶצַל מִמִּצְבֵי סַכָּנָה.

הרבי שיהודי צריך לחשב על שני דברים:

אנחנו צריכים לחשב על היציאה מהגלות (כמו יציאת מצרים) וגם צריכים להתכונן להודות לה' אחר שיוציא אותנו! אנחנו צריכים לעבוד כדי להוציא את הגלות אבל כבר לחשב על הגאולה!

הנה עוד הסבר מענין על פסוק מתוך התהלים של היום.

בפסוק השני, דוד המלך אומר "מי ימלל גבורות ה', ישמיע כל תהלתו?" - מי יכול לספר על גדלות ה' ומי יאמר עליו את כל הדברים המיוחדים?

במאמר, האדמו"ר הזקן מספר לנו פתגם של הבעל שם טוב. למלה ימלל (לומר) יכולה להיות משמעות גם של "לשבר" (ממולל באצבעותיו). המלה גבורות (גדלות) יכולה להתפרש גם בתקף-חזק. הפסוק שואל: "מי יכול לשבר את החזק של ה'?" שה' לא חיב להיות בתקף-גבורות אתנו. התשובה היא: "ישמיע קול תהלתו". המלה תהלות (דברים מיוחדים על ה') קרובה למלה תהלים. התשובה היא: "מישהו שאומר את כל תהלתו- כל התהלים". כך שחוצץ מכל המעלות שבאמירת תהלים, יש לאמירה גם פח לעזור שה' לא יהיה אתנו בתקף - בגבורות!

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ג (כ"ב תשרי שנה פשוטה)

כשמנין של יהודים מתכנס יחד ישנה חיות כה נפלאה מה' שאי אפשר אפילו להרגיש אותה בעולם. עצוב ביותר כשמנין נמצא יחד בבית הכנסת ואחרי התפלה אנשים מבזבזים את זמנם ומדברים דבורי שטות. הזמן הזה צריך להיות מנצל לדברים קדושים שיגרמו לה' לחוש בנח ובשמחה. כשאנו לא מנצלים את הזמן בדרך הנכונה, זה כמו להרחיק את ה' חס ושלום, זה גורם לשכינה להשאיר עוד בגלות ואנו לא רוצים בכך, אנו רוצים את משיח עכשיו! לכן יש לנצל את הזמן בבית הכנסת ללמוד תורה כדי לזרז את ביאת המשיח.

היום יום / כ"ב תשרי

כל מצוה יכולה לפעל פעלה מיוחדת ברוחניות. לכל חג יש פונה רוחנית משלו ומשמעות. לומדים על כך במיוחד בקבלה ובחסידות בחג שמני עצרת - שמחת תורה ובראש השנה, הפונה היא כמעט אותה פונה. מה שפועלים בראש השנה על ידי רצינות ודבקות פועלים ברוחניות בשמחת תורה על ידי שמחה!

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רמ"ח, רמ"ט

בספר המצוות היום לומדים שתי מצוות:

1. **מצוות לא תעשה רמ"ח** - ליהודי אסור לומר שהוא לא חיב בסף באשר הוא באמת חיב או שאין ברשותו משהו שהוא הפקד לשמור עליו באשר באמת הדבר נמצא אצלו.
2. **מצוות לא תעשה רמ"ט** - ליהודי אסור להשבע לשקר בבית דין לומר שהוא לא חיב בסף באשר הוא באמת חיב.

רמב"ם / הלכות שבועות פרקים ז', ח', ט'

ברמב"ם היום לומדים על סוגים שונים של שבועות.

בפרקים ז' ו'ח' לומדים הלכות שבועת פקדון שהן המצוות היומיות בספר המצוות הפונה לומר שאין ברשות האדם דבר ששייך לאדם אחר והפקד אצלו
בפרק ט' מתחילים ללמד הלכות שבועת העדות- סוג של שבועת שוא כאשר אדם נשבע שהוא לא ראה או ידע על משהו ולמען האמת הוא כן יכול להיות עד בענין.

דרכי החסידות / תהלוכה בשמחת תורה

מנהגנו אפילו במקומות קטנים בהם אין כל כך הרבה יהודים מרב התלהבות ששמחת תורה הגיע, יוצאים לרחוב וחוגגים ומראים שזו לא רק שמחת התורה בבית הכנסת אלא כל העיר / ישוב מרגישים שהיום שמחת תורה.

בסיום פסוקי אתה הראת מוסיפים פסוק- "והיה זרעך... ופרצת" שלוש פעמים.

ישנו גם מנהג לקחת לתהלוכה כדי לשמח יהודים אחרים בחג לפני ההקפות שלנו. הרבי תמיד דבר על הברכות המיוחדות שה' נותן לאלו שהולכים לתהלוכה וההליכה למקומות מרחקים היא סגולה לבריאות הרגלים.

גאולה ומשיח / שמחת תורה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בשנת תרנ"ב, הרבי הרש"ב אמר שיחה בשמחת תורה. הוא אמר שהיום, היחידה שבנשמה מתגלית ומאירה.

היחידה היא החלק בנשמה, שתמיד רואה את ה', אפילו כאשר היא נמצאת בגוף. זוהי טעימה כיצד יהיו הדברים בביאת המשיח, אז בני ישראל יוכלו לדעת את ה' ללא צורך במונה. הרבי דבר על כך מאה שנים מאחר יותר, בה'תשנ"ב.

הרבי אמר כיצד אפשר לראות ששמחת תורה הוא טעימה ממשיח.

בשמחת תורה רואה לא לומדים תורה, אלא רוקדים עם התורה. כלם רוקדים עם התורה, בפרט הילדים.

זוהי טעימה ממה שיקרה בביאת המשיח, כפי שהנביא ישעיה אומר: "ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם...."